

מבול יום פרק שנים עשר זבחים קד.

מסורת הש"ס

(א) לעיל פה (ג) תוספי זמנים
 (ב) ר"ד מזהב עי' ירושל' מסכת
 פיו זמנה (ג) לעיל סב
 (ד) ומסכת דף קל: ע"א
 (ה) ירושל' שם (ו) ויע' ת"י לעיל
 ע"א פ"ד ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ז) פ"ד (ח) לעיל כ"ח
 בית המדרש ויע' ר"י זמנה
 ס"א: (י) שו"ר לעיל במשנה
 ק"ה (י"א) ויע' ויע' ויע'
 (י"ב) ויע' ש"ס ויע' ויע' ויע' ויע'
 ויע' ויע' ויע' ויע' ויע' ויע' ויע'
 ויע' ויע' ויע' ויע' ויע' ויע' ויע'
 ויע' ויע' ויע' ויע' ויע' ויע' ויע'

הגהות הב"ח

(ה) יחסי דיה והעור חי לבית
העריסה ואני כליל וחיבת ילא
נמחק:

שינוי נוסחאות

[illegible]

הנרייב:

אלעזר ברבי שמעון כו'. קסבר בזריקה כשרה תליא הימר
ר אלז נפסל בשר קודם זריקה אין העור מותר ואפילו הופשט
סם פסול: מ"ד. הדם מראה על העור לאחר שנספג בשר: כרבי
עור. דלמר דב"א ע"פ שאין בשר: אליבא דר' אליעזר כ"פ לא
כלומר מיתלה דרבי אלעזר

ומאי אחר הפשט ודאי
אחר שנראו להפשט
אלעזר בר' שמעון דר
מרצה על העור בפסול
הבשר גידול בו פסול
לאחר זריקה הרי הוא
בר'ש אומר אין הדם
עצמו וכשהוא עם הבשר
וזריקה הרי הוא כיוצא
בשר שעה אחת יפשיט
בדרבי אלעזר ורבי יהו
עולותיך הבשר והדם
אין דם אין בשר אם
אלעזר אומר דם אע'
ידם ובחזק ישפך
עולותיך הבשר והדם
בוריקא אף בשר בוריק
יש בין כבש למזבח לי
ומ' לא הורצה בר' יהו
לא פליגי כי פליגי אל
לא הורצה כרבי יהו
לך עד כאן לא קאמר
בבשר דליכא פסידא
דאיכא פסידא לכהני
מודה מידי דהווי אר
בשר או נפסל או שכי
אומר זורק רבי יהו

יומורה רבי יהושע
 פרים הנשרפים ושעיר
 וקודם זריקה חלזין קא
 רבני שמעון דאמר א
 סבירא ליה ואיבעית
 רבי שאין הפשט קודם
 טריפה בבני מעיים מרצ
 את הכבוד וגמצא טרי
 הא קמ"ל אפילו בנגנ
 ר"ע לא אמר אלא כי
 כדברי חכמים (ב)ע
 ושעירים הנשרפים
 בגדים ואם אינן נשרפ

דף הוא: ומשני רבי חנינא ברבי
 דאמר הדם מרצה על העור: ה"ג ואב"א אפילו סימא בר' א

מִצְוָה דאָסר 5א הורצה ברבי יחזקע. תימה היכי מנאי סבר כוומיה
הא קמי ומודה רבי יהושע דלס וק הורלה דבסמון
ונגדה לפרס ומ"ד לא הורלה כר יהושע דגור נעמא פשו או נסל
דלא חרוק אטו אטו שרף ליהא כסר דלס דחם אפילו דייפנד
לחלה וכלל נמי אין אדם מרלה

על העור כפני עצמו אפילו בדעידע
נעמחל גוריה אטו אבדו ושרוף ולא
מייירי הכא כבדוד ושרוף ואלא
נעמחל א"ו נפסל ומ"ד הורלה פ"כ
לא קאמר רבי יהושע דגזר ה"ו אטו
אבדו ושרוף ולא יחוק אלף בני
נעלים דליכא פסידא דכהנים שעדיי
לא וכו' נעשו זכור עור דליכא פסידא
דכהנים דכבר עזר כהנים משמורק
הסם הסם לא גזרינן אטו אבדו
ושרוף מידי דהוא אידיעט פ"י נפסול
יואל ונעמחל דעידעב א"ו זרק הורלה
ולא גזרינן הכא נמי מרלה הסם על
העור כפני עצמו ופירוש המוקדשין
דמוק: פ"א ד"ר קאביא טברייא פ"ט
ב"ו משמע דוקא בעורו יאומה
הכהנים אבל כבשור לא דאפילו
לעובדי כוכבים אקור והקשה ה"ר
אפרים כפול"י המוקדשין
(בכורות ג:) ממזר רבי עקיבא אפילו
לעובדי כוכבים ולעיל פ"י גזיש פ"ק
התערובות (דף ע"א:) אבל לא המזיר
מומחה לא משמע דוקא משום טריות
הא לאו הכי לא היינו דלא כר"מ
דקדים בפרק ה"ו (כל פסולי המוקדשין
דף ג:) כבדור שנשחט שלא על
פי מומחה מכלל דקדק בהלכות גדולות
דקא דקיימא ח"י כר"ב מאיר בגזירותיו
דוקא בגזירותיו ולא בקטנים:

א חרץ לקלעים ר"א
ע אומר: ולא יורוק
וקר יהוצע: א"ר חנינא סגן הכהנים כו': ולא הרי
הנשרפים למצותן לא קאמרינן הרי הן קודם הפשט
מרינן והאיכא אחר הפשט וקודם וריקה לרבי אלעזר
הדם מרצה על העור כפני עצמו רבי חנינא כרבי
אם אפילו תוקמא הן כרבי אלעזר כרבי שמעון מודה
ימא והאיכא מצאת מריפה בבני מעיים קסבר נמצאת
דיקא נמי דקתי א"ר עקיבא מדבריו למדנו שהמפשיט
ה שיאותו הכהנים בעורו ש"מ ואלא מאי קמ"ל ר"ע
ל"ן א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן "הלכה כר"ע ואף
התירו מומחה אבל לא התירו מומחה לא והלכתא
בבבורה והעור בשריפה: **מתני'** פרים הנשרפים
שהן נשרפן כמצותן ינשרפם בבית הדרשן ייממאין
כמצותן נשרפין בבית הבירה ואינן מטמאין בגדים

זור בר"ש ומודה רבי שאין הפסע קודם זריקה. אפילו תימא רבי

שט קודם זיך אן איהרמי בימי דאספילן לרבי דאמר דאז מלך
 וירגלו בך) ואל שכן לרבי אלעזר דברי שמעון לא הורגו בך:
 וספולו וקודם ורבי אקודם הפסע היה בו דק"ד = דין
 רבי אלעזר משום קודם זיך אן איהרמי בימי דאספילן
 שר ישר כשר פסול קדשים: אלא מאי קמ"ר רבי עקיבא.
 מושעין בבור = דאספילן בצבולין. בבור עול מום הנשט בו =
 מושעין תחלתו אבל אם מת עורו אכור וטעון קבורה ואשמועין
 שחטו והפסיע שירה אליו מרק דמו במקדש ומנאל טריפה
 שחטתה ליכא דאין קדשים אלא כשהוא = דאז מלך
 עיני דל"ג האי פירוש = אלא ה"ג והלכה דברי תנאים וסו
 אמה שנינו במשנתנו במילתיהו דרבנן = לבית השירה = יא
 רבי מנחם קימי דאיי בקשי המקדש: ברתנ' ושרי' בבית
 לעסקין = דאז מלך בידא (טו) והשורק חותם = אלא
 פעמים גבורה פעמים יכה היתא דלחמין בגמרא (ש"ס)

51

עין משפט
גר מצוה

כח א מ"י פקד א מהלכות
 פקדו"ת הלכה לא:
כ מ"י פ"ו מהלכות מעשי"ק
 הלכה ד:
גד מ"י פקד א מהלכות
 פקדו"ת הלכה לא:
ג ה"ו מ"י פ"ג מהל' בטרות
 הלכה י' ופ"ט כ"ח:
מז ז מ"י פ"ו מהלכות
 מעשי"ק הלכה ד:
נג ז מ"י פ"ה מהלכות פרה
 ארומה הלכה ד:
נז ז מ"י פקד ז מהלכות
 מעשי"ק הלכה ד ופ"ה
 מהלכות פרה הלכה ד:

תורה אור השלם

ו. העשית עליך הבקר והחם
על מזבח יקח אלוףך חם
ובדך ישפך על מזבח יקח
אלוהיך והבקר תאכל.
דברים יב, כז

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

ר"ל קטניות קולותיה ב"ה. פ"ן לפ"ל
דף ס"ב ע"ב: וא"ת ר"ב
קייבא. פ"ן נחום' נסדרים (דף ל"ב
:127